

Kristen Amby: Det er beklageligt, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har overlødt Debatten til sin Sekundant, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, for han gør det nu ikke nær saa godt. (*Greger-sen:* Selv Sekundant!). Nej, jeg tror, jeg maa have Lov til at sige, at med Hensyn til Retsforbundets Princip var det mig, der rejste det Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen gør det ikke nær saa godt og ikke nær saa klart som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby). Vi har jo nu hørt, og ogsaa forstaaet Ræsonnementet, men det ærede Parti er paa ihærdige Forespørgsler af mit Partis Formand drevet derhen, at det nu maa indrømme, at man ikke kan fortsætte med Gældsstiftelse. (*Oluf Pedersen:* Man gør det heller ikke). Nej, ærede Medlem.

Saa siger det ærede Medlem, at man kan kun gøre det en kort Tid. Ja, det kommer an paa, hvad man mener er en kort Tid. Man kan gøre det i adskillige Aar eller i alt Fald i saa lang Tid — det er det afgørende her —, at det i Indlandet, altsaa in casu Danmark, faar de mest afgørende Virkninger med Hensyn til Beskæftigelse. Det er det, det ærede Medlem ikke kan forstaa, at hvad i Alverden kan vi have Interesse i at købe Varer ved Gældsstiftelse, ved Obligationer til Udlandet, naar vore egne Arbejdere maa gaa ledige i den Tid, vi bliver ved at købe ind, uden at man kan afsætte danske Varer. Jeg ved godt, at før eller senere vil det Forhold, det er rigtigt, trække sig i Lave; men der kan gaa saa lang Tid, at der kan gøres ubodelig Skade i Landet med Hensyn til Beskæftigelse. Det er det, det ærede Medlem ikke vil se.

Man kan ikke skyde sig ind under, at om kort Tid vil saadanne Ting trække sig i Lave. Hvis det betød i Løbet af nogle faa Dage, saa lang Tid som, om jeg saa maa sige Papirerne vilde have til at udveksles Landene imellem, var der Mening i Begrebet; men denne korte Tid kan — det mener jeg uden videre er paavist — strække sig over saa lang Tid, at det slet ingen Mening har at bruge Begrebet i den Forstand.

Det har glædet mig, og jeg tror, at der er mange Medlemmer, der er tilfredse med, at det er konstateret, at det, hvorpaa Retsforbundet netop nu i Tidens Vanskelighed har bygget sin Kritik, ikke bare mod Regeringen, men mod hele det økonomiske System, vi er inde i, i Virkeligheden har vist sig at være Paastande, som kunde have et Skin af Ret, men som ikke kan holde, og som de heller ikke selv kan

opretholde over for virkelige Argumenter. Et er ude ved Vælgermøderne at sige en hel Del, der lyder saa forfærdelig godt, et andet er at bevise eller sandsynliggøre Rigtigheden af, hvad man siger; og her er det jo ganske aabent, at man er renonce paa virkelige Argumenter, falder tilbage paa, som vi hørte det før neden for Talerstolen, Ord om, at „De har ingen Forstand paa Rente“, og at man har ingen Forstand paa, hvad det drejer sig om. Jo, vi har godt forstaaet det ærede Forbunds Argumentation, men vi har aldrig haft Lejlighed til at komme dem for Alvor paa Livet. Nu mener jeg, at det er klargjort ved de ærede Medlemmers egne Indrømmelser, at et Land kan ikke vedvarende stifte Gæld, og selv om det kan det i en vis Tid — det skylder man i alt Fald Bevis for —, er det at gøre det i en vis Tid til ubodelig Skade for Landet selv.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kun dette. Hvis der, som han siger, er købt rigeligt i Udlandet, og dette Forhold ikke bliver reguleret, men man bliver ved at købe rigeligt i Udlandet, saa vandrer danske Værdipapirer fra danske Borgere over til fremmede, og Værdien af disse Papirer, Renter, Udbytte af dem gaar til fremmede og ikke til Danmark, ikke til Omsætning inden for Landets Grænser.

Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Christiani med den Fortid; det ærede Medlem har i politisk Henseende, føler Trang til at sige, at Det konservative Folkeparti ikke har set rigtigt. Det vilde jo ikke være saa forfærdelig rart, for det var jo en Tid, der laa nær ved den, da det ærede Medlem „glædede“ os ved sin Nærværelse — jeg kan sige til det ærede Medlem, at vi har aldrig savnet ham. Det er naturligvis rigtigt, at meget er forandret fra 1922 til 1933, men hvad der ogsaa er uomstødelig rigtigt, er, at den Verdenspolitik, der føres i Dag, begyndte for mange Aar siden. Den begyndte selvfølgelig svagt, men det ærede Medlem Hr. Christiani vil dog vel ikke bestride, at for mangfoldige Aar siden var der en Tendens til den Politik, som nu staar i fuldt Flor, og da havde det naturligvis været meget bedre, om man paa det Tidspunkt, da der ikke var saa store Vanskeligheder, da det var meget lettere at gaa over til en anden Politik, havde gjort